

KELIŲ EISMO KONVENCIJA

Susitariančiosios Valstybės, norėdamos palengvinti tarptautinio kelių eismo plėtojimą ir jo saugumą, priimančios vienodas taisykles, susitarė dėl šių nuostatų:

I skyrius. Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

1. Susitariančiosios Valstybės, turėdamos teisę nustatyti naudoti savo keliais taisykles, susitaria, kad jų keliuose tarptautinis eismas vyks pagal šioje Konvencijoje nustatytas taisykles.

2. Susitariančiosios Valstybės neprivalo taikyti šios Konvencijos nuostatomis suteikiamų privilegijų motorinėms transporto priemonėms, priekaboms arba vairuotojams, jei jie be pertraukos jos teritorijoje išbuvo ilgiau nei metus.

2 straipsnis

1. Laikoma, kad šios Konvencijos priedai yra neatsiejama jos dalis, tačiau kiekviena Valstybė gali Konvencijos pasirašymo ar jos ratifikavimo momentu arba bet kuriuo metu vėliau paskelbti, kad Konvencija jos teritorijoje taikoma be 1 ir 2 priedų.

2. Kiekviena Valstybė gali bet kuriuo metu pranešti Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui apie tai, kad nuo tokio pranešimo dienos ji yra įsipareigojusi taikyti Konvencijos 1 ir 2 priedus, kurių anksčiau netaikė pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas.

3 straipsnis

1. Priemonės, kurias susitarė priimti ar ateityje susitars priimti visos arba kai kurios Susitariančiosios Valstybės, siekdamos palengvinti tarptautinį kelių eismą supaprastinant muitinės, policijos, sanitarijos arba kitokius formalumus, bus laikomos atitinkančiomis šios Konvencijos tikslus.

2. a) Kiekviena Susitariančioji Valstybė gali pareikalauti pateikti garantiją ar kitos formos užtikrinimą, garantuojantį, kad bus sumokėti visi importo muitai ir mokesčiai, kurie nesant tokios garantijos būtų imami įvežant bet kokią transporto priemonę, kuriai leidžiama dalyvauti tarptautiniame eisme.

b) Šio straipsnio taikymo tikslu Susitariančioji Valstybė įsipareigoja pripažinti bet kokios jos teritorijoje įsteigtos tarptautinei asociacijai priklausančios organizacijos, kuri motorinei transporto priemonei išdavė galiojantį tarptautinį muitinės dokumentą (kaip antai *carnet de passages en douane*), garantiją.

3. Susitariančiosios Valstybės dės pastangas, kad siekiant vykdyti šioje Konvencijoje nustatytus reikalavimus gretimų šalių muitinės tarnybų ir pasienio punktų, veikiančių tame pačiame tarptautiniame kelyje, darbo laikas sutaptų.

4 straipsnis

1. Toliau nurodytos sąvokos šioje Konvencijoje turi tokią reikšmę:

„Tarptautinis eismas“ – eismas, kuris kerta bent vieną valstybės sieną.

„Kelias“ – bet koks viešojo naudojimo kelias, skirtas transporto priemonių eismui.

„Važiuojamoji dalis“ – kelio dalis, kuria paprastai vyksta transporto priemonių eismas.

„Eismo juosta“ – viena iš juostų, į kurias yra padalyta važiuojamoji dalis ir kurių kiekvienos pločio pakanka transporto priemonėms judėti viena eile.

„Vairuotojas“ – asmuo, vairuojantis transporto priemonę, įskaitant dviratį, arba vadeliojantis kinkinį, varantis keliu nešulinius ar jojamuosius gyvulius, gyvulių bandas ar paukščių pulkus, arba yra asmuo, kuris faktiškai pats kontroliuoja minėtus dalykus.

„Motorinė transporto priemonė“ – bet kokia savaeigė transporto priemonė, kuri paprastai naudojama žmonėms ar kroviniams vežti keliais, išskyrus bėgines arba prie elektros laidų prijungtas transporto priemones. Valstybėse, kurioms taikomas 1 priedas, į šį apibrėžimą neįeina dviračiai su minėtame priede apibūdinto tipo pagalbinio variklio.

„Autotraukinys“ – bet kokia motorinė transporto priemonė su priekaba, neturinčia priekinės ašies ir su tempiančia motorine transporto priemone sujungta taip, kad priekinė priekabos dalis būtų tempiamą ir kad didelė dalis priekabos ir jos krovinio masės tektų tempiančiai motorinei transporto priemonei. Tokia priekaba vadinama „puspriekabe“.

„Priekaba“ – transporto priemonė, kurią tempia motorinė transporto priemonė.

„Dviratis“ – bet koks nesavaeigis dviratis. Valstybėse, kurioms taikomas 1 priedas, šis apibrėžimas apima dviračius su minėtame priede apibūdinto tipo pagalbinio variklio.

„Transporto priemonės masė su krovinium“ – stovinčios ir parengtos eismui kelyje transporto priemonės masė su jos krovinium, vairuotoju ir keleiviais.

„Didžiausias leidžiamas krovinys“ – didžiausia krovinio masė, kurią transporto priemonės registracijos šalies kompetentinga institucija nustato kaip leistiną.

„Didžiausia leidžiama transporto priemonės masė“ – eismui kelyje parengtos transporto priemonės kartu su didžiausiu leidžiamu krovinium masė.

5 straipsnis

Ši Konvencija neturi būti laikoma dokumentu, suteikiančiu teisę vežti žmones samdos pagrindais ar už atlyginimą, arba vežti krovinius, išskyrus transporto priemonėje esantį jos

keleivių bagažą; laikoma, kad šį ir visus kitus klausimus, kurie neaptariami šioje Konvencijoje, reglamentuoja Valstybių vietiniai teisės aktai, priimti atsižvelgiant į kitų atitinkamų tarptautinių konvencijų arba sutarčių taikymą.

II skyrius. Kelių eismo taisyklės

6 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Valstybė imasi visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šiame skyriuje išdėstytų taisyklių.

7 straipsnis

Visi vairuotojai, pėstieji ar kiti eismo dalyviai turi elgtis taip, kad nekeltų pavojaus eismui ir jam netrukdytų. Jie turi stengtis savo veiksmais nepadaryti žalos kitiems asmenims, viešajam ar privačiam turtui.

8 straipsnis

1. Kiekvienoje pavienėje transporto priemonėje arba transporto priemonių junginyje turi būti vairuotojas.

2. Kinkiniai, nešuliniai ar jojamieji gyvuliai turi būti su vadeliotu arba raiteliu, o gyvulių banda turi būti su varovu, išskyrus specialias zonas, kurių įvažiavimo vietos turi būti paženklintos.

3. Transporto priemonių ir gyvulių kolonos turi turėti tiek vairuotojų (varovų), kiek nustatyta nacionalinės teisės aktuose.

4. Jei būtina, transporto priemonių kolonos turi būti padalytos į atskiras nedideles dalis, tarp kurių suformuojamas pakankamas atstumas patogiam eismui užtikrinti. Ši nuostata netaikoma rajonuose, kuriuose migruoja klajokliai.

5. Vairuotojai visuomet turi būti tokios būklės, kuri tinkama vairuoti transporto priemonę arba valdyti gyvulius. Artėdami prie kitų eismo dalyvių, vairuotojai turi imtis reikiamų atsargumo priemonių saugumui užtikrinti.

9 straipsnis

1. Visos viena kryptimi tuo pačiu keliu judančios transporto priemonės turi laikytis tos pačios kelio pusės, kuri turi būti vienoda visuose kiekvienos šalies keliuose. Ši nuostata netaikoma šalių viduje galiojančioms eismo viena kryptimi taisyklėms.

2. Paprastai ir visais atvejais, kai to reikalauja 7 straipsnio nuostatos:

a) vairuodamas transporto priemonę keliuose, kuriuose yra dvi priešingos krypties eismo juostos, vairuotojas turi laikytis tos juostos, kuri skirta judėjimui jo kryptimi;

b) vairuodamas transporto priemonę važiuojamosiose dalyse, kuriose yra daugiau kaip dvi eismo juostos, vairuotojas turi laikytis jo judėjimo kryptį atitinkančios juostos, kuri yra artimiausia išoriniam važiuojamosios dalies kraštui.

3. Gyvuliai turi būti varomi kuo arčiau išorinio kelio krašto, laikantis vietinių taisyklių.

10 straipsnis

Transporto priemonės vairuotojas privalo visuomet sugebėti valdyti greitį ir vairuoti protingai ir atsargiai. Visuomet, kai reikalauja aplinkybės, o ypač – esant nepakankamam matomumui, vairuotojas turi sumažinti greitį arba sustoti.

11 straipsnis

1. Kiekvienas vairuotojas, sutikęs priešinga kryptimi judančią transporto priemonę, arba kai ji lenkia kita transporto priemonė, turi laikytis kuo arčiau kelio važiuojamosios dalies, atitinkančios jo judėjimo kryptį, išorinio krašto. Lenkimo manevrą vairuotojas atlieka iš lenkiamos transporto priemonės kairės arba dešinės pusės, priklausomai nuo šalyje taikomos eismo krypties. Šios taisyklės nebūtinai taikomos tramvajams, keliu judantiems traukiniams ir tam tikriems kalnų keliams.

2. Artėdamas prie kitos transporto priemonės ar varomų gyvulių, kiekvienas vairuotojas:

a) sutikęs priešinga kryptimi judančią transporto priemonę ar varomus gyvulius, turi palikti pakankamai vietos pravažiuoti (praeiti);

b) jei yra lenkiamas, turi laikytis kuo arčiau važiuojamosios dalies, atitinkančios jo judėjimo kryptį, išorinio krašto ir nedidinti greičio.

3. Prieš lenkdamas vairuotojas turi įsitikinti, kad saugiai aplenkti yra užtektinai vietos ir kad pakankamai mato padėtį kelyje. Priklausomai nuo atitinkamoje šalyje galiojančios eismo krypties, atlikęs lenkimo manevrą ir iš anksto įsitikinęs, kad nesudarys kliūčių kitų transporto priemonių, pėsčiųjų arba gyvulių, kuriuos lenkė, judėjimui, vairuotojas turi sugrįžti atitinkamai į dešiniąją arba į kairiąją kelio pusę.

12 straipsnis

1. Artėdamas prie kelio išsišakojimo, sankryžų, kelių jungčių ar geležinkelio pervažos, kiekvienas vairuotojas turi imtis atsargumo priemonių, kad išvengtų nelaimingų atsitikimų.

2. Kelių sankirtose tam tikriems keliams arba kelio ruožams gali būti suteikta pirmumo teisė. Tokia pirmumo teisė pažymima ženklais. Kiekvienas vairuotojas, priartėjęs prie tokio kelio ar kelio ruožo, kuriam suteikta pirmumo teisė, privalo praleisti tuo keliu judančius vairuotojus.

3. 2 priedo nuostatos dėl pirmumo teisės sankirtose, kurios nėra aprašytos šio straipsnio 2 dalyje, taikomos Valstybėse, kurioms galioja minėtas priedas.

4. Prieš sukdamas į kelią, kiekvienas vairuotojas turi:

a) įsitikinti, kad sukdamas nesukels pavojaus kitiems eismo dalyviams;

- b) tinkamai įspėti, kad ketina sukti;
- c) privažiuoti kuo arčiau prie jo judėjimo kryptį atitinkančios važiuojamosios dalies išorinio krašto, jei numato iš kelio pasukti iš tos pusės;
- d) laikytis kuo arčiau važiuojamosios dalies vidurio, jei nori išvažiuoti iš kelio ir pasukti į kitą pusę, išskyrus 16 straipsnio 2 dalyje numatytus atvejus;
- e) jokiais atvejais netrukdyti priešinga kryptimi vykstančiam eismui.

13 straipsnis

1. Transporto priemonėms arba gyvuliams sustojus kelyje, jei įmanoma, jie turi stovėti už važiuojamosios dalies, arba, jei tai neįmanoma, kuo arčiau važiuojamosios dalies kelkraščio. Vairuotojai neturi palikti be priežiūros transporto priemonės ar gyvulių tol, kol nesiėmė visų būtinų atsargumo priemonių nelaimingam atsitikimui išvengti.

2. Transporto priemonių ir gyvulių negalima palikti ten, kur jie galėtų kelti pavojų arba trukdytų eismui, ypač kelių sankirtose arba netoli jų, posūkiuose arba netoli jų, įkalnės viršūnėje arba netoli jos.

14 straipsnis

Būtina imtis visų atsargumo priemonių užtikrinti, kad transporto priemonėje esantis krovinys nepadarytų žalos arba nekeltų pavojaus kitiems eismo dalyviams.

15 straipsnis

1. Nuo saulėlydžio ir naktį arba, jei būtina, atsižvelgiant į oro sąlygas, kiekviena kelyje esanti transporto priemonė arba transporto priemonių junginys turi įsijungti ne mažiau kaip vieną priekinę baltą šviesą ir ne mažiau kaip vieną užpakalinę raudoną šviesą.

Jei transporto priemonėje, išskyrus dviratį arba motociklą be šoninės priekabos, įrengta tik viena priekinė balta šviesa, ji turi būti toje pusėje, kuri yra arčiausia priešinga kryptimi judančiam eismui.

Šalyse, kuriose privalomos dvi priekinės baltos šviesos, viena šviesa įrengiama transporto priemonės dešinėje, o kita – kairėje pusėje.

Raudoną šviesą gali skleisti įrenginys, nesusietas su priekinių baltų šviesų įrenginiu, arba gali skleisti tas pats įrenginys, jei transporto priemonė nedidelė ir jos konstrukcija tokia, kad galima įrengti tokią šviesų valdymą.

2. Jokiais atvejais priekinė transporto priemonės šviesa arba atšvaitas negali būti raudonos spalvos, o užpakalinės šviesa arba atšvaitas – baltos spalvos. Ši nuostata netaikoma baltai arba geltonai atbulinės eigos šviesai tais atvejais, kai pagal transporto priemonės registracijos šalies įstatymus leidžiama naudoti tokias šviesas.

3. Šviesos ir atšvaitai turi būti tokie, kad užtikrintų, jog transporto priemonė bus aiškiai matoma kitiems eismo dalyviams.

4. Su sąlyga, kad bus imtasi visų būtinų priemonių įprastoms saugaus eismo sąlygoms užtikrinti, kiekviena Susitariančioji Valstybė ar jos teritorinis padalinys išimties tvarka tam tikrų šio straipsnio nuostatų gali netaikyti:

- a) specialios paskirties arba ypatingomis sąlygomis naudojamoms transporto priemonėms;
- b) ypatingos formos ir rūšies transporto priemonėms;
- c) transporto priemonėms, stovinčioms tinkamai apšviestuose keliuose.

16 straipsnis

1. Šio skyriaus nuostatos taikomos troleibusams.
2. a) Jei privaloma pagal atitinkamus kelio ženklus arba jei reikalaujama pagal vietines taisykles, dviratininkai turi važiuoti dviračių takais.
- b) Visais atvejais, kai to reikalauja aplinkybės, dviratininkai turi judėti viena eile. Išskyrus ypatingus vietinėse taisyklėse numatytus atvejus, važiuojamąja kelio dalimi dviratininkai niekada negali judėti daugiau kaip dviem eilėmis.
- c) Draudžiama transporto priemonėmis tempti dviratininkus.
- d) Jei vietinės taisyklės numato kitaip, 12 straipsnio 4 dalies d punkto nuostatos dviratininkams netaikomos.

III skyrius. Ženkla ir signalai

17 straipsnis

1. Siekiant užtikrinti vienodą sistemą, kiek tai įmanoma, kiekvienos Susitariančiosios Valstybės keliuose statomi tik toje Valstybėje priimti kelių ženklai ir signalai. Jei iškiltų būtinybė įvesti naują ženklą, jo forma, spalva ir naudojamo simbolio rūšis turi atitikti toje Valstybėje naudojamą ženklų sistemą.
2. Patvirtintų ženklų yra tik tiek, kiek jų būtina. Ženkla statomi tik tose vietose, kuriose jų iš tikrųjų reikia.
3. Įspėjamieji ženklai statomi pakankamu atstumu nuo nurodyto objekto taip, kad eismo dalyviai būtų laiku įspėti apie pavojų.
4. Prie patvirtinto ženklo draudžiama tvirtinti bet kokius pranešimus, kurie nėra susiję su jo paskirtimi ir galėtų jį užstoti arba iškreipti ženklo reikšmę.
5. Draudžiama statyti pranešimų lentas ir pranešimus, kuriuos būtų galima supainioti su patvirtintais ženklais arba kurie trukdytų perskaityti šiuos ženklus.

VI skyrius. Nuostatos, taikomos tarptautiniame eisme dalyvaujančioms motorinėms transporto priemonėms ir priekaboms

18 straipsnis

1. Šios Konvencijos nuostatos taikomos tik toms transporto priemonėms, kurios įregistruotos Susitariančiojoje Valstybėje arba jos teritoriniame padalinyje tos Valstybės teisės aktuose nustatyta tvarka.

2. Pareiškėjui, prašančiam išduoti registracijos liudijimą, atitinkama kompetentinga institucija arba tinkamai įgaliota asociacija išduoda registracijos liudijimą, kuriame nurodytas serijos numeris (vadinamas registracijos numeriu), transporto priemonės gamintojo pavadinimas arba prekės ženklas, gamintojo suteiktas identifikacinis arba serijos numeris, transporto priemonės pirmojo registravimo data ir pareiškėjo vardas bei pavardė ir nuolatinės gyvenamosios vietos adresas.

3. Tokiame pažymėjime nurodytą informaciją visos Susitariančiosios Valstybės pripažįsta esant *prima facie* įrodymu.

19 straipsnis

1. Kiekviena motorinė transporto priemonė turi būti su kompetentingos institucijos išduotu ar priskirtu registracijos numeriu, kuris užrašomas specialioje transporto priemonei iš galo tvirtinamoje lentelėje arba ant pačios transporto priemonės jos užpakalinėje dalyje. Jei transporto priemonė sukabinta su viena ar keliomis priekabomis, priekaba arba tuo atveju, jei yra kelios priekabos, paskutinė priekaba turi būti su vilkiko arba pačios priekabos registracijos numeriu.

2. Registracijos numeris sudaromas ir tvirtinamas laikantis šios Konvencijos 3 priedo nuostatų.

20 straipsnis

1. Kiekviena motorinė transporto priemonė turi būti ne tik su registracijos numeriu, bet ir su transporto priemonės registracijos šalies skiriamuoju ženklu, nurodytu lentelėje, kuri tvirtinama transporto priemonei iš galo, arba užrašytu pačios transporto priemonės užpakalinėje dalyje. Toks ženklas reiškia atitinkamą Valstybę arba teritoriją, kuri registracijos požiūriu yra atskiras vienetas. Jei motorinė transporto priemonė sukabinta su viena ar keliomis priekabomis, toks ženklas turi būti pritvirtintas iš galo ant priekabos arba paskutinės priekabos.

2. Registracijos numeris sudaromas ir tvirtinamas laikantis šios Konvencijos 4 priedo nuostatų.

21 straipsnis

Visos motorinės transporto priemonės ir priekabos turi būti su 5 priede nurodytais identifikavimo ženklais.

22 straipsnis

1. Visos motorinės transporto priemonės ir priekabos turi būti techniškai tvarkingos, jų mechanizmai turi būti saugūs tiek, kad nesukeltų pavojaus nei transporto priemonės vairuotojui ir jos keleiviams, nei kitiems eismo dalyviams ir nepadarytų žalos viešajam ar privačiam turtui.

2. Be to, kiekviena motorinė transporto priemonė arba priekaba ir jos įrenginiai turi atitikti 6 priedo nuostatas, o motorinių transporto priemonių vairuotojai turi laikytis jame nustatytų taisyklių.

3. Šio straipsnio nuostatos taikomos ir troleibusams.

23 straipsnis

1. Transporto priemonių, kurioms leidžiama dalyvauti bet kurios Susitariančiosios Valstybės kelių eisme, didžiausius gabaritus ir masę nustato vietiniai teisės aktai. Tam tikruose keliuose, kuriuos nurodė regioninių susitarimų šalys, arba, jei tokių susitarimų nėra, Susitariančioji Valstybė, leidžiami didžiausi gabaritai ir masė turi atitikti šios Konvencijos 7 priedo reikalavimus.

2. Šio straipsnio nuostatos taikomos ir troleibusams.

V skyrius. Tarptautiniame eisme dalyvaujantys motorinių transporto priemonių vairuotojai

24 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji Valstybė leidžia vairuotojui, turinčiam teisę įvažiuoti į jos teritoriją, atitinkančiam 8 priede nurodytus reikalavimus ir turinčiam galiojantį kitos Susitariančiosios Valstybės arba jos padalinio kompetentingos institucijos ar jos tinkamai įgaliotos asociacijos išduotą vairuotojo pažymėjimą, po to, kai jis įrodė savo kompetenciją, vairuoti Susitariančiosios Valstybės keliuose be atskiro egzamino 9 ir 10 prieduose nurodytų kategorijų motorines transporto priemones, kurias vairuoti jam suteikta teisė.

2. Tačiau Susitariančioji Valstybė gali pareikalauti, kad vairuotojas, kuriam suteikta teisė įvažiuoti į jos teritoriją, turėtų tarptautinį vairuotojo pažymėjimą, atitinkantį 10 priede nurodytą pavyzdį, ypač tuo atveju, jei vairuotojas įvažiuoja iš tokios šalies, kurioje turėti vairuotojo pažymėjimą nereikalaujama arba kurioje išduotas vietinis vairuotojo pažymėjimas neatitinka 9 priede nurodyto pavyzdžio.

3. Vairuotojui, įrodžiusiam savo kompetenciją, Susitariančiosios Valstybės arba jos padalinio kompetentinga institucija arba jos tinkamai įgaliota asociacija išduoda tarptautinį vairuotojo pažymėjimą, kuriame uždeda savo antspaudą arba spaudą. Vairuotojo pažymėjimo turėtojas turi teisę be papildomo egzamino visose Susitariančiosiose Valstybėse vairuoti tų kategorijų motorines transporto priemones, kurioms pažymėjimas buvo išduotas.

4. Teisė naudotis vietiniu ir tarptautiniu vairuotojo pažymėjimu gali būti nepripažinta, jei yra akivaizdu, kad vairuotojas nebeatitinka sąlygų, kuriomis išduotas pažymėjimas.

5. Panaikinti vairuotojo teisę naudotis bet kuriuo pirmiau minėtu pažymėjimu Susitariančioji Valstybė arba jos padalinys gali tik tada, jei vairuotojas padarė tokį vairavimo pažeidimą, už kurį Susitariančiosios Valstybės įstatymai ir kiti teisės aktai numato pažymėjimo atėmimą. Tokiu atveju Susitariančioji Valstybė arba jos padalinys, kuris panaikina teisę naudotis pažymėjimu, gali atimti tokį pažymėjimą, kol baigsis teisės naudotis pažymėjimu panaikinimo laikotarpis arba kol pažymėjimo turėtojas išvyks iš tos Susitariančiosios Valstybės teritorijos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra ankstesnė, ir gali užregistruoti tokį teisės naudotis pažymėjimu panaikinimą ir pranešti vairuotojo vardą, pavardę ir adresą pažymėjimą išdavusiai institucijai.

6. Penkerius metus nuo šios Konvencijos įsigaliojimo kiekvienas vairuotojas, kuriam leista dalyvauti tarptautiniame eisme pagal 1926 m. balandžio 24 d. Paryžiuje pasirašytos Tarptautinės motorinių transporto priemonių eismo konvencijos¹ arba Visos Amerikos automobilių eismo reguliavimo konvencijos, pateiktos pasirašyti 1943 m. gruodžio 15 d. Vašingtone, nuostatas ir kuris turi pagal jas reikalaujamus dokumentus, bus laikomas atitinkančiu šio straipsnio reikalavimus.

25 straipsnis

Susitariančiosios Valstybės įsipareigoja keistis tarpusavyje tokia informacija, kuri leistų nustatyti vietinius ar tarptautinius vairuotojo pažymėjimus turinčių asmenų tapatybę, kai jie patraukiami atsakomybėn dėl eismo pažeidimų. Be to, jos įsipareigoja pranešti informaciją, kurios reikia sunkų eismo įvykį sukėlusios užsienio šalies transporto priemonės savininko arba asmens, kurio vardu įregistruota užsienio transporto priemonė, tapatybei nustatyti.

VI skyrius. Dviračių dalyvavimas tarptautiniame eisme

26 straipsnis

Visuose dviračiuose turi būti įrengtas:

- a) ne mažiau kaip vienas veiksmingas stabdis;
- b) gana garsus pakankamu atstumu girdimas signalinis skambutis. Naudoti kokius nors kitus garso signalus draudžiama;
- c) nuo saulėlydžio arba naktį ir kai to reikalauja oro sąlygos, priekyje turi būti baltos arba geltonos šviesos žibintas, o iš galo – raudonos šviesos žibintas arba raudonas atšvaitas.

¹ Sutarčių rinkinys Nr. 11 (1930), Cmd. 3510.

VII skyrius. Baigiamosios nuostatos

27 straipsnis

Ši Konvencija teikiama pasirašyti iki 1949 m. gruodžio 31 d. visoms Jungtinių Tautų valstybėms narėms ir visoms valstybėms, pakviestoms dalyvauti Jungtinių Tautų konferencijoje kelių ir motorinių transporto priemonių klausimais, kuri vyks 1949 m. Ženevoje.

2. Ši Konvencija turi būti ratifikuota. Ratifikavimo dokumentai pateikiami saugoti Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.

3. Nuo 1950 m. sausio 1 d. prie Konvencijos gali jungtis šio straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės, kurios nėra pasirašiusios Konvencijos, ir visos kitos valstybės, kurios Ekonominės ir socialinės tarybos rezoliucijoje gali būti pripažintos atitinkančiomis reikalavimus. Be to, prie jos galima jungtis bet kurios globojamosios teritorijos, kurios valdymas pavestas Jungtinėms Tautoms, vardu.

4. Prie Konvencijos prisijungiama perduodant Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui saugoti prisijungimo dokumentą.

28 straipsnis

1. Bet kuri Valstybė Konvencijos pasirašymo, ratifikavimo ar prisijungimo prie jos momentu arba kuriuo nors kitu momentu vėliau gali paskelbti, kad šios Konvencijos nuostatos bus taikomos visoms arba bet kuriai teritorijai, kurios užsienio ryšiai yra tos Valstybės kompetencija, apie tai pateikusi pranešimą Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui. Pranešime nurodytose teritorijose šios nuostatos įsigalios praėjus trisdešimčiai dienų po to, kai Generalinis Sekretorius gaus minėtą pranešimą, arba, jei Konvencija tuo metu dar nebus įsigaliojusi, nuo jos įsigaliojimo dienos.

2. Jei leidžia aplinkybės, kiekviena Susitariančioji Valstybė įsipareigoja kuo greičiau imtis būtinų priemonių, kad Konvencija būtų pradėta taikyti tose teritorijose, kurios užsienio ryšiai yra tos Valstybės kompetencija, tačiau su sąlyga, kad ji gaus tokių teritorijų vyriausybių sutikimą, jei to reikalauja konstitucija.

3. Bet kuri Valstybė, kuri pagal šio straipsnio 1 dalį paskelbė pareiškimą apie šios Konvencijos taikymą teritorijoje, kurios užsienio ryšiai yra tos Valstybės kompetencija, gali bet kuriuo momentu vėliau, pateikusi pranešimą Generaliniam Sekretoriui, paskelbti, kad pranešime nurodytoje teritorijoje Konvencija nebetaikoma. Tokioje teritorijoje Konvencija nustoja galioti praėjus metams nuo tokio pranešimo datos.

29 straipsnis

Ši Konvencija įsigalioja trisdešimtą dieną po to, kai bus pateiktas penktasis ratifikavimo arba prisijungimo dokumentas.² Kiekvienoje Valstybėje, kuri šią Konvenciją ratifikavo arba prie jos prisijungė po minėtos datos, ši Konvencija įsigalioja trisdešimtąją dieną po jos ratifikavimo arba prisijungimo dokumentų pateikimo datos.

² Konvencija įsigaliojo 1952 m. kovo 26 d.

Apie šios Konvencijos įsigaliojimo datą Jungtinių Tautų Generalinis Sekretorius praneša kiekvienai Susitariančiajai Valstybei arba prisijungiančioms šalims ir kiekvienai kitai šaliai, kuri pakviesta dalyvauti Jungtinių Tautų konferencijoje kelių ir motorinio transporto klausimais.

30 straipsnis

Įsigaliojus šiai Konvencijai, santykiuose tarp Susitariančiųjų Valstybių netenka galios 1926 m. balandžio 24 d. Paryžiuje pasirašyta Tarptautinė motorinio transporto eismo konvencija ir Visos Amerikos automobilių eismo reguliavimo konvencija, pateikta pasirašyti 1943 m. gruodžio 15 d. Vašingtone.

31 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji Valstybė gali siūlyti šios Konvencijos pakeitimus. Tokio siūlomo pakeitimo tekstą Valstybė perduoda Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, kuris jį nusiunčia visoms Susitariančiosioms Valstybėms su prašymu per keturis mėnesius atsakyti, ar Valstybė:

- a) norėtų, kad siūlomam pakeitimui apsvarstyti būtų sušaukta konferencija;
- b) pritaria siūlomiems pakeitimams neapsvarsčius jų konferencijoje; arba
- c) siūlomus pakeitimus atmeta neapsvarsčius jų konferencijoje.

Siūlomus pakeitimus Generalinis Sekretorius turi perduoti ne tik Susitariančiosioms Valstybėms, bet ir visoms šalims, pakviestoms dalyvauti Jungtinių Tautų konferencijoje Kelių ir motorinio transporto klausimais.

2. Konferenciją siūlomiems pakeitimams apsvarstyti Generalinis Sekretorius turi sušaukti tada, jei ją sušaukti prašo:

- a) ne mažiau kaip ketvirtadalis Susitariančiųjų Valstybių tais atvejais, kai siūloma pakeisti kokią nors Konvencijos dalį nekeičiant jos priedų;
- b) ne mažiau kaip trečdalis Susitariančiųjų Valstybių tais atvejais, jei siūloma pakeisti priedą, išskyrus 1 ir 2 priedus;
- c) 1 ir 2 priedų atveju – ne mažiau kaip trečdalis Valstybių, taikančių tą Konvencijos priedą, kurį siūloma pakeisti.

Į konferenciją Generalinis Sekretorius turi kvieisti ne tik Susitariančiąsias Valstybes, bet ir šalis, kurios pakviestos dalyvauti Jungtinių Tautų konferencijoje kelių ir motorinio transporto klausimais arba kurių dalyvavimas, Ekonominės ir socialinės tarybos nuomone, būtų pageidautinas.

Šios dalies nuostatos netaikomos, jei Konvencijos pakeitimai priimami pagal šio straipsnio 5 dalį.

3. Pranešimas apie visus Konvencijos pakeitimus, kurie konferencijoje buvo priimti dviem trečdaliais balsų, nusiunčiamas visoms Susitariančiosioms Valstybėms, kurios turi jiems pritarti. Praėjus devyniasdešimčiai dienų po to, kai kiekvienam pakeitimui, išskyrus 1 ir

2 priedų pakeitimus, pritaria du trečdaliai Susitariančiųjų Valstybių, pakeitimai įsigalioja visoms Susitariančiosioms Valstybėms, išskyrus tas, kurios iki jų įsigaliojimo paskelbė, kad jiems nepitaria.

Kad įsigaliotų 1 ir 2 priedų pakeitimai, reikia, kad juos priimtų du trečdaliai Valstybių, kurioms taikomas numatomas keisti priedas.

4. Priimant bet kokius Konvencijos pakeitimus, kurie nesusiję su 1 ir 2 priedais, Konferencija gali dviem trečdaliais balsų nuspręsti, kad pakeitimo pobūdis yra toks, jog bet kuri Susitariančioji Valstybė, kuri paskelbia, kad nepitaria pakeitimui, ir vėliau per dvylikos mėnesių laikotarpį nuo pakeitimo įsigaliojimo datos to pakeitimo nepriima, šiam laikotarpiui pasibaigus nustoja būti Konvencijos šalimi.

5. Jei vadovaujantis šio straipsnio 1 dalies b punktu du trečdaliai Susitariančiųjų Valstybių praneša Generaliniam Sekretoriui, kad sutinka priimti pakeitimą neapsvarsčius jo konferencijoje, Generalinis Sekretorius apie tokį sprendimą turi pranešti visoms Susitariančiosioms Valstybėms. Praėjus devyniasdešimčiai dienų nuo Generalinio Sekretoriaus pranešimo datos, toks pakeitimas įsigalioja visoms Susitariančiosioms Valstybėms, išskyrus šalis, kurios per tą laikotarpį pranešė Generaliniam Sekretoriui, kad tokį pakeitimą atmeta.

6. 1 ir 2 priedų pakeitimų ir kurio nors kito Konvencijos pakeitimo, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nurodytus pakeitimus, atveju visos kitos esamos Konvencijos nuostatos ir toliau galioja visoms Susitariančiosioms Valstybėms, kurios tokiam pakeitimui pritarė arba jį atmetė.

7. Susitariančioji Valstybė, kuri pritarė pakeitimams pagal šio straipsnio 3 dalį arba atmetė pakeitimą pagal šio straipsnio 5 dalies nuostatas, gali bet kuriuo metu tokį pritarimą arba atmetimą panaikinti, pranešimą apie tai pateikusi Generaliniam Sekretoriui. Pakeitimas toje šalyje įsigalioja Generaliniam sekretoriui gavus minėtą pranešimą.

32 straipsnis

Ši Konvencija gali būti denonsuota, pranešimą apie tai prieš metus pateikus Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, kuris jį nusiunčia visoms Susitariančiosioms Valstybėms arba prisijungusioms šalims. Konvenciją denonsavusioje Susitariančioje Valstybėje denonsavimas įsigalioja praėjus minėtam laikotarpiui.

33 straipsnis

Visi dviejų ar kelių Susitariančiųjų Valstybių ginčai dėl šios Konvencijos aiškinimo arba taikymo, kurių Valstybės negali išspręsti derybomis ar kitu būdu, suinteresuotos Susitariančiosios Valstybės rašytiniu prašymu perduodami spręsti Tarptautiniam Teisingumo Teismui.

34 straipsnis

Nė viena šios Konvencijos nuostata neturi būti aiškinama kaip neleidžianti Susitariančiajai Valstybei imtis Jungtinių Tautų Chartijos³ nuostatas ir vidaus padėtį atitinkančių priemonių, kurias Valstybė laiko būtinomis savo išoriniam ar vidiniam saugumui užtikrinti.

35 straipsnis

1. Be 29 straipsnyje, 31 straipsnio 1, 3 ir 5 dalyje ir 32 straipsnyje nurodytų pranešimų, Generalinis Sekretorius 27 straipsnio 1 dalyje nurodytoms valstybėms turi pranešti apie:

a) Susitariančiųjų Valstybių pareiškimus apie tai, kad jos netaiko Konvencijos 1 priedo, 2 priedo arba jų abiejų pagal 2 straipsnio 1 dalį;

b) Susitariančiųjų Valstybių pareiškimus apie tai, kad jos taiko 1 priedą, 2 priedą arba juos abu pagal 2 straipsnio 2 dalį;

c) visas Konvenciją pasirašiusias, ją ratifikavusias ar prie jos prisijungusias valstybes pagal 27 straipsnį;

d) pranešimus dėl Konvencijos taikymo teritorijose pagal 28 straipsnį;

e) pranešimus apie tai, ar valstybės pritaria Konvencijos pakeitimams pagal 31 straipsnio 3 dalį;

f) Konvencijos pakeitimų atmetimus, apie kuriuos Valstybės pranešė Generaliniam Sekretoriui pagal 31 straipsnio 5 dalį;

g) Konvencijos pakeitimų pagal 31 straipsnio 3 ir 5 dalį įsigaliojimo datą;

h) datą, kurią Valstybė nustojo būti Konvencijos šalimi pagal 31 straipsnio 4 dalį;

i) nesutikimų su pakeitimais panaikinimu, pateiktus pagal 31 straipsnio 7 dalį;

j) Valstybių, kurioms įsigaliojo Konvencijos pakeitimai, sąrašą;

k) Konvencijos denonsavimus pagal 32 straipsnį;

l) pareiškimus, kad pagal 28 straipsnio 3 dalį Konvencija teritorijoje nebetaikoma;

m) pranešimus dėl šalių skiriamųjų ženklų, kuriuos Valstybės pateikė pagal 4 priedo 3 punkto nuostatas.

2. Šios Konvencijos originalas atiduodamas saugoti Generaliniam Sekretoriui, kuris po vieną originalo kopiją perduoda 27 straipsnio 1 dalyje nurodytoms valstybėms.

3. Įsigaliojus Konvencijai, Generalinis Sekretorius turi teisę įregistruoti šią Konvenciją.

Tai patvirtindami, Valstybių atstovai, pateikę savo įgaliojimus, kurie buvo pripažinti tinkamais ir reikiamos formos, pasirašė šią Konvenciją.

³ Sutarčių rinkinys Nr. 67 (1946), Cmd. 7015.

Priimta Ženevoje, tūkstantis devyni šimtai keturiasdešimt devintųjų metų rugsėjo devynioliktąją dieną vienu egzemplioriumi anglų ir prancūzų kalbomis, abu tekstai yra vienodai autentiški.

Afganistanas:

Albanija:

Argentina:

Australija:

Austrija: HERMAN DAHLEN

Belgija: F. BLONDEEL

Bolivija:

Brazilija:

Bulgarija:

Birma:

Baltarusijos Sovietų Socialistinė Respublika:

Kanada:

Čilė:

Kinija:

Kolumbija:

Kosta Rika:

Kuba:

Čekoslovakija: Vadovaujantis šios Konvencijos 2 straipsnio 1 dalimi, šios Konvencijos 2 priedas netaikomas.

V. OUTRATA

1949 m. gruodžio 28 d.

Danija: K. BANG

A. BLOM-ANDERSEN

Vadovaujantis pareiškimu, patektu pagal šios Konvencijos 2 straipsnio 1 dalį, šios Konvencijos 1 priedas netaikomas.

Dominikos T. F. FRANCO

Respublika:

Vadovaudamasi pareiškimu, kurią Susitariančioji Valstybė pateikė pagal šios Konvencijos 2 straipsnio 1 dalį, Konvencijos 1 ir 2 priedai netaikomi. Naujas pareiškimas dėl išlygos, susijusios su Konvencijos 1 straipsnio 2 dalimi, jau yra pateiktas plenariniame posėdyje.

Ekvadoras:

Egiptas: A. K. SAFWAT

Salvadoras:

Etiopija:

Suomija:

Prancūzija: LUCIEN HUBERT

Vadovaudamasi 6 priedo IV skirsnio b punktu Prancūzijos Vyriausybė pareiškia, kad prie transporto priemonės bus leidžiama prikabinti tik vieną priekabą ir kad prikabinti priekabą prie autotraukinio nebus leidžiama.

L.H.

Graikija:

Gvatemala:

Haitis:

Hondūras:

Vengrija:

Islandija:

Indija: N. RAGHAVAN PILLAI

Vadovaujantis pareiškimu, pateiktu pagal šios Konvencijos 2 straipsnio 1 dalį, šios Konvencijos 1 ir 2 priedai netaikomi.

Iranas:

Irakas:

Airija:

Izraelis: M. KAHANY

M. LUBARSKY

Italija: M. ENRICO MELLINI

Libanas: (Jei bus ratifikuota)

J. MIKAOUI

Liberija:

Liuksemburgas: R. LOGELIN

Meksika:

Nyderlandai: J. J. OYEVAAR

Naujoji

Zelandija:

Nikaragva:

Norvegija: AXEL RONNING

Vadovaujantis pareiškimu, pateiktu pagal šios Konvencijos 2 straipsnio 1 dalį, šios Konvencijos 1 priedas netaikomas.

A.R.

Pakistanas:

Panama:

Paragvajus:

Peru:

Filipinai: RODOLFO MASLOG

Vadovaujantis pareiškimu, pateiktu pagal šios Konvencijos 2 straipsnio 1 dalį, šios Konvencijos 1 priedas netaikomas.

Lenkija:

Portugalija:

Rumunija:

Saudo Arabija:

Švedija: GÖSTA HALL

Vadovaujantis pareiškimu, pateiktu pagal šios Konvencijos 2 straipsnio 1 dalį, šios Konvencijos 1 priedas netaikomas.

Šveicarija: HEINRICH ROTHMUND

ROBERT PLUMÉZ

PAUL GOTTRET

Sirija:

Tailandas:

Transjordanija:

Turkija:

Ukrainos Sovietų Socialistinė Respublika:

Pietų Afrikos H. BRUNE

Sąjunga

Vadovaujantis pareiškimu, pateiktu pagal šios Konvencijos 2 straipsnio 1 dalį, šios Konvencijos 1 ir 2 priedai netaikomi.

Sovietų Socialistinių Respublikų Sąjunga:

Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė:

C. A. BIRTCHNELL

Atsižvelgiant į išlygą dėl 26 straipsnio, pateiktą Konferencijos kelių ir motorinio transporto klausimais Baigiamojo akto 7 dalies d punkte, ir vadovaujantis pareiškimu, pateiktu pagal šios Konvencijos 2 straipsnio 1 dalį, šios Konvencijos 1 ir 2 priedai netaikomi.

Jungtinės	HENRY H. KELLY
Amerikos	HERBERT S. FAIRBANK
Valstijos:	
Urugvajus:	
Venesuela:	
Jemenas:	
Jugoslavija:	LJUB. KOMNENOVIĆ

Ratifikavimas

Jungtinė Karalystė (su išlygomis ir deklaracijomis) ⁴³	1957 m. liepos 8 d.
Pietų Afrikos Sąjunga (įskaitant Pietvakarių Afriką)	1952 m. liepos 9 d.
Austrija	1955 m. lapkričio 2 d.
Belgija (įskaitant Belgijos Kongą ir Ruandą-Burundį)	1954 m. balandžio 23 d.
Čekoslovakija	1950 m. lapkričio 3 d.
Danija	1956 m. vasario 3 d.
Dominikos Respublika	1957 m. rugpjūčio 15 d.
Egiptas	1957 m. gegužės 28 d.
Prancūzija	1950 m. rugsėjo 15 d.
Izraelis	1955 m. sausio 6 d.
Italija	1952 m. gruodžio 15 d.
Liuksemburgas	1952 m. spalio 17 d.
Nyderlandai (su išlyga) ⁵³	1952 m. rugsėjo 19 d.
Norvegija	1957 m. balandžio 11 d.

⁴ Jungtinės Karalystės ratifikavimo dokumente nurodytos tokios išlygos ir pareiškimai:

„1) Dėl minėtos Konvencijos 24 straipsnio – Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės Vyriausybė pasilieka teisę neleisti asmeniui vairuoti kitą transporto priemonę, išskyrus įvežtą ir tik laikinai esančią Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje, jei i) transporto priemonė naudojama vežti keleiviams samdos būdu arba už atlyginimą arba prekėms gabenti, ir ii) pagal nacionalinius Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės įstatymus būtų reikalaujama, kad tokios transporto priemonės vairuotojas turėtų specialų leidimą užsiimti profesine veikla.“

„2) Dėl minėtos Konvencijos 26 straipsnio – dviračiai, kuriems leidžiama dalyvauti tarptautiniame eisme Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės keliais, nuo saulėlydžio ir naktį arba visada, kai to reikia dėl oro sąlygų, pagal Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės nacionalinius įstatymus turi tik baltą šviesą priekyje ir iš galo – raudoną šviesą bei raudoną atšvaitą.“

„3) Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės Vyriausybė pasilieka teisę taikydama minėtą Konvenciją kurioje nors kitoje teritorijoje, kurios užsienio ryšiai yra jos kompetencija, taikyti Konvenciją su panašiomis į minėtas išlygomis.“

Be to, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės Vyriausybė pareiškia:

„1) Kad vadovaudamasi minėtos Konvencijos 2 straipsnio 1 dalimi ji netaiko Konvencijos 1 ir 2 priedų.“

„2) Kad vadovaudamasi minėtos Konvencijos 6 priedo IV skyriaus b punkto nuostatomis prie transporto priemonės leis prikabinti vieną priekabą, kad neleis kabinti priekabos prie autotraukinio ir kad neleis vežti autotraukiniu keleivių samdos būdu arba už atlyginimą.“

Ratifikavimo dokumento lydraštyje Jungtinės Karalystės nuolatinis atstovas Jungtinėse Tautose atkreipė Generalinio Sekretoriaus dėmesį į tai, kad:

„...išlygoje dėl Konvencijos 26 straipsnio tarp žodžių „raudonas atšvaitas“ ir „pagal Jungtinės Karalystės nacionalinės teisės aktus“ nėra frazės „ir baltas paviršius“, kuri buvo 1949 m. Jungtinių Tautų konferencijos kelių ir motorinių transporto priemonių klausimais Baigiamojo akto 7 punkto d papunktyje išdėstyta išlygos tekste. Ši frazė praleista todėl, kad nuo to laiko reikalavimas dėl balto paviršiaus Jungtinės Karalystės teisės aktais buvo panaikintas.“

⁵ Pagal Nyderlandų ratifikavimo dokumentą, vadovaujantis Konvencijos 2 straipsnio 1 dalimi, Konvencijos 2 priedas Nyderlanduose netaikomas.

Filipinai

1952 m. rugsėjo 15 d.

Švedija

1952 m. vasario 25 d.

Jungtinės Amerikos Valstijos

1950 m. rugpjūčio 30 d.

Jugoslavija

1956 m. spalio 8 d.

1 PRIEDAS

Papildomos nuostatos dėl motorinių transporto priemonių ir dviračių apibrėžčių

Dviračiai, kuriuose įrengti papildomi ne didesni kaip 50 cm³ (3,05 kubinio colio) vidaus degimo varikliai, motorinėms transporto priemonėms nepriskiriami, jei jų konstrukcija išlaiko dviračiams įprastas savybes.

2 PRIEDAS

Pirmumo teisė

1. Jei dvi transporto priemonės vienu metu artėja prie kelių sankirtos, kurios abu keliai pirmumo teisės požiūriu yra lygiareikšmiai, Valstybėse, kuriose eismas vyksta dešine kelio puse, transporto priemonė, artėjanti iš kairės, o Valstybėse, kuriose eismas vyksta kaire kelio puse, transporto priemonė, artėjanti iš dešinės, turi duoti kelią kitai transporto priemonei.

2. Pirmumo teisė nebūtinai taikoma tramvajams ir keliais judantiems traukiniams.

3 PRIEDAS

Tarptautiniame eisme dalyvaujančių transporto priemonių registracijos numeris

1. Transporto priemonės registracijos numeris sudarytas iš skaitmenų arba iš skaitmenų ir raidžių. Skaitmenys turi būti arabiškieji, t. y. tokie, kokie naudojami Jungtinių Tautų dokumentuose, o raidės – lotynų abėcėlės. Jei naudojami kitokie skaitmenys arba simboliai, numeris turi būti pakartojamas naudojant minėtų rūšių simbolius.

2. Numeris turi būti įskaitomas įprastoje dienos šviesoje 20 m (65 pėdų) atstumu.

3. Jei registracijos numeris užrašytas specialioje plokštelėje, ji pritvirtinama vertikaliai arba beveik vertikaliai, statmenai tos transporto priemonės išilginei ašiai. Jei numeris pritvirtinamas arba užrašomas ant pačios transporto priemonės, jis turi būti pritvirtintas arba užrašytas ant vertikalios arba beveik vertikalios transporto priemonės paviršiaus iš jos galo.

4. Galinis numeris turi būti apšviestas taip, kaip nurodyta 6 priede.

4 PRIEDAS

Tarptautiniame eisme dalyvaujančių priemonių skiriamieji ženklai

1. Skiriamąjį ženklą sudaro viena, dvi arba trys didžiosios lotynų abėcėlės raidės. Raidė turi būti ne mažiau kaip 80 mm (3,1 colio) aukščio ir ne mažiau kaip 10 mm (0,4 colio) storio. Juodos raidės rašomos baltame elipsės formos ženklo, kurio horizontalioji ašies linija yra pagrindinė, lauke.

2. Jei skiriamąjį ženklą sudaro trys raidės, elipsė turi būti ne mažesnė kaip 240 mm (9,4 colio) pločio ir 145 mm (5,7 colio) aukščio. Šie matmenys gali būti sumažinti iki 175 mm (6,9 colio) pločio ir 115 mm (4,5 colio) aukščio, jei ženklą sudaro mažiau nei trys raidės.

Motociklų skiriamieji ženklai, neatsižvelgiant į tai, ar ženklą sudaro viena, dvi ar trys raidės, gali būti sumažinti iki 175 mm (6,9 colio) pločio ir 115 mm (4,5 colio) aukščio.

3. Valstybių ir teritorijų skiriamieji ženklai yra tokie:

Andora	AND
Alžyras	DZ
Argentina	RA
Australija	AUS
Austrija	A
Barbadosas	BDS
Belgija	B
Botsvana	RB
Brazilija	BR
Bulgarija	BG
Birma	BUR
Kambodža	K
Kanada	CDN
Centrinės Afrikos Respublika	RCA
Ceilonas	CL
Čilė	RCH
Kinija	RC
Kongas (Brazavilis)	RCB
Kongas (Kongo Demokratinė Respublika)	CGO
Kosta Rika	CR
Kipras	CY
Čekoslovakija	CS
Dahomėja	DY
Danija	DK
Dominikos Respublika	DOM
Ekvadoras	EC
Suomija	SF
Prancūzija	F
Prancūzijos užjūrio teritorijos	F
Gambija	WAG
Gana	GH

Graikija	GR
Gvatemala	GCA
Haitis	RH
Šventasis Sostas	V
Vengrija	H
Islandija	IS
Indija	IND
Indonezija	RI
Iranas	IR
Airija	IRL
Izraelis	IL
Italija	I
Dramblio Kaulo Krantas	CI
Jamaika	JA
Japonija	J
Jordanija	HKJ
Kenija	EAK
Laosas	LAO
Libanas	RL
Lesotas	LS
Liuksemburgas	L
Madagaskaras	RM
Malavis	MW
Malaizija	PTM
Malis	RMM
Malta	M
Meksika	MEX
Monakas	MC
Marokas	MA
Nyderlandai	NL
Surinamas	SME
Nyderlandų Antilai	NA
Naujoji Zelandija	NZ

Nikaragva	NIC
Nigeris	NIG
Nigerija	WAN
Norvegija	N
Pakistanas	PAK
Paragvajus	PY
Peru	PE
Filipinai	PI
Lenkija	PL
Portugalija	P
Rumunija	R
Ruanda	RWA
San Marinas	RSM
Senegalas	SN
Siera Leonė	WAL
Singapūras	SGP
Pietų Afrika	ZA
Ispanija	E
Vietovės ir provincijos Afrikoje	E
Švedija	S
Šveicarija	CH
Sirija	SYR
Tailandas	T
Togas	TG
Trinidadas ir Tobagas	TT
Tunisas	TN
Turkija	TR
Uganda	EAU
Sovietinių Socialistinių Respublikų Sąjunga	SU
Jungtinė Arabų Respublika	ET
Jungtinė Karalystė	GB
Adenas	ADN
Oldernis	GBA

Bahamos	BS
Britų Hondūras	BH
Brunėjus	BRU
Gernsis	GBG
Gibraltaras	GBZ
Džersis	GBJ
Honkongas	HK
Mauricijus	MS
Velslio provincija	SS
Seišeliai	SY
Pietų Rodezija	RSR
Svazilandas	SD
Priešvėjinės Antilų salos	
Grenada	WG
Sent Lusija	WL
Sent Vinsentas	WV
Tanzanijos Jungtinė Respublika	
Tanganika	EAT
Zanzibaras	EAZ
Jungtinės Amerikos Valstijos	USA
Urugvajus	U
Venesuela	YV
Vietnamo Respublika	VN
Vakarų Samoa	WS
Jugoslavija	YU
Zambija	RNR

Valstybė, kuri dar nepranešė apie jos pasirinktą skiriamąjį ženklą, turi jį nurodyti Generaliniam Sekretoriui Konvencijos pasirašymo, jos ratifikavimo arba jungimosi prie Konvencijos momentu.

4. Kai skiriamasis ženklas yra specialioje plokštelėje, tokia plokštelė pritvirtinama vertikaliai arba beveik vertikaliai, statmenai transporto priemonės išilginei ašiai. Jei ženklas pritvirtinamas arba užrašomas ant pačios transporto priemonės, jis turi būti pritvirtintas arba užrašytas ant vertikalios arba beveik vertikalios transporto priemonės paviršiaus iš jos galo.

5 PRIEDAS

Tarptautiniame eisme dalyvaujančių transporto priemonių identifikavimo ženklai

1. Identifikavimo ženklus sudaro:
 - a) motorinių transporto priemonių atveju:
 - ii) transporto priemonės gamintojo pavadinimas arba prekės ženklas;
 - ii) gamintojo gaminio ar serijos numeris, pažymėtas ant važiuoklės, o jei jos nėra, – ant kėbulo;
 - iii) ant variklio pažymėtas variklio numeris, jei taip žymi gamintojas;
 - b) priekabų atveju – a papunkčio i ir ii pastraipose nurodyta informacija arba priekabos identifikavimo ženklas, kurį išdavė kompetentinga institucija.
2. Minėti identifikavimo ženklai dedami taip, kad prie jų būtų galima prieiti, kad būtų lengvai įskaitomi ir kad jų nebūtų galima lengvai pakeisti ar pašalinti.

6 PRIEDAS

Techniniai reikalavimai, taikomi tarptautiniame eisme dalyvaujančioms motorinėms transporto priemonėms ir priekaboms

I. Stabdžiai

a) Motorinių transporto priemonių, išskyrus motociklus su šonine priekaba arba be jos, stabdžiai

Kiekvienoje motorinėje transporto priemonėje turi būti stabdžiai, leidžiantys veiksmingai, saugiai ir greitai kontroliuoti jos judėjimą ir ją sustabdyti, nepaisant jos krovinio ir kelio, kuriuo ji važiuoja, nuolydžio.

Stabdoma turi būti dviem įrenginiais, kurių konstrukcija yra tokia, kad vienam stabdžiui neveikiant, kitas galėtų sustabdyti transporto priemonę pakankamu atstumu.

Šiame priede vienas iš minėtų stabdžių vadinamas „darbo stabdžiu“, o kitas – „stovėjimo stabdžiu“.

Stovėjimo stabdys turi veikti ir nesant vairuotojo, įjungus tiesiogiai veikiančią mechaninį įrenginį.

Veikdamas kiekvienas stabdymo įrenginys stabdymo jėgą turi vienodai paskirstyti ratams, išdėstytiems simetriškai iš abiejų transporto priemonės išilginės ašies pusių.

Stabdymo trinkelės turi būti visuomet pritvirtintos prie ratų taip, kad jų nebūtų galima atskirti, išskyrus trumpalaikį atjungimą nuspaudus sankabą, perjungiant pavarą ar įjungus laisvą eigą.

Stabdžių trinkeles, kurios yra tiesiogiai arba naudojant kitas tinkamai veikiančias dalis pritvirtintos prie ratų, turi veikti bent vienas stabdys.

b) Priekabų stabdymas

Kiekvienoje priekaboje, kurios didžiausia leidžiamoji masė viršija 750 kg (1 650 svarų), turi būti įrengtas ne mažiau kaip vienas stabdys, veikiantis ratus, išdėstytus simetriškai iš abiejų transporto priemonės išilginės ašies pusių, ir vienu metu veikiantis ne mažiau kaip pusę ratų.

Ankstesnės pastraipos nuostatos taikomos ir priekaboms, jei jų didžiausia leidžiamoji masė neviršija 750 kg (1 650 svarų), tačiau sudaro daugiau kaip pusę vilkiko be krovinio masės.

Priekabų, kurių didžiausia leidžiamoji masė viršija 3 500 kg (7 700 svarų), stabdys valdomas vilkiko darbo stabdžio valdymo įtaisu. Jeigu priekabos didžiausia leidžiamoji masė neviršija 3 500 kg (7 700 svarų), priekabos stabdžiai, kai ši važiuoja, gali pradėti veikti tik tada, kai ji artėja prie vilkiko (saviriedos stabdžiai).

Priekabos stabdžių mechanizmas turi būti toks, kad atkabinta priekaba stovėtų nejudėdama.

Kiekvienoje priekaboje su stabdžiais turi būti mechanizmas, automatiškai sustabdantis priekabą, jei važiuojant lūžtų sukabinimo mechanizmas. Ši nuostata netaikoma dviračiams kemperiams arba lengvosioms krovininėms priekaboms, kurių masė viršija 750 kg (1 650 svarų), tačiau su sąlyga, jei joje įrengtas ne tik pagrindinis, bet ir papildomas sukabinimo mechanizmas, kaip antai grandinė arba lynas.

c) Autotraukinių ir transporto priemonių junginių stabdymas

i) Autotraukiniai

Šios dalies a punkto nuostatos taikomos visiems autotraukiniams. Puspriekabėje, kurios didžiausia leidžiamoji masė viršija 750 kg (1 650 svarų), turi būti įrengtas ne mažiau kaip vienas stabdymo mechanizmas, kuris valdomas vilkiko darbo stabdžio įtaisu.

Be to, puspriekabės stabdymo mechanizmas turi būti toks, kad atkabinta puspriekabė stovėtų nejudėdama.

Jei reikalaujama pagal vietinius teisės aktus, puspriekabėje, kurioje įrengtas stabdys, įrengiamas įtaisas, automatiškai sustabdantis puspriekabę, jei važiuojant lūžtų sukabinimo mechanizmas.

ii) Transporto priemonių junginiai

Kiekviename transporto priemonių junginyje ir vienoje ar keliose priekabose turi būti įrengti stabdžiai, leidžiantys veiksmingai, saugiai ir greitai kontroliuoti jo judėjimą ir jį sustabdyti, nepaisant jo krovinio ir kelio, kuriuo jis važiuoja, nuolydžio.

d) Motociklų su šonine priekaba arba be jos stabdymas

Visuose motocikluose turi būti įrengti du stabdymo mechanizmai, kurie gali būti valdomi rankomis arba kojomis ir leidžia veiksmingai, saugiai ir greitai kontroliuoti motociklo judėjimą ir jį sustabdyti.

II. Šviesos prietaisai

a) Išskyrus motociklus su šonine priekaba arba be jos, kiekviena motorinė transporto priemonė, kuri pagal savo konstrukciją lygiu keliu gali važiuoti didesniu kaip 20 kilometrų (12 mylių) per valandą greičiu, priekyje turi ne mažiau kaip du baltos ar atitinkamos geltonos

spalvos tolimųjų šviesų žibintus, galinčius tinkamai 100 m (325 pėdų) atstumu apšviesti kelią giedrą naktį.

b) Išskyrus motociklus su šonine priekaba arba be jos, kiekviena motorinė transporto priemonė, kuri pagal savo konstrukciją lygiu keliu gali važiuoti didesniu kaip 20 kilometrų (12 mylių) per valandą greičiu, priekyje turi ne mažiau kaip du baltos ar atitinkamos geltonos spalvos artimųjų šviesų žibintus, galinčius tinkamai 30 m (100 pėdų) atstumu apšviesti kelią giedrą naktį ir neakinti kitų bet kuria eismo kryptimi judančių eismo dalyvių.

Artimųjų šviesų žibintai vietoj tolimųjų šviesų žibintų naudojami visada, kai dėl akinimo pavojaus būtina arba privaloma naudoti artimųjų šviesų žibintus.

c) Kiekvienas motociklas su šonine priekaba arba be jos priekyje turi ne mažiau kaip vieną tolimųjų šviesų žibintą ir vieną artimųjų šviesų žibintą, atitinkantį šios dalies a ir b punktų nuostatas. Tačiau ši nuostata gali būti netaikoma motociklams, kurių variklio cilindrų tūris yra ne didesnis kaip 50 cm³ (3,05 kubinio colio).

d) Išskyrus motociklus su šonine priekaba arba be jos, kiekviena motorinė transporto priemonė priekyje turi dvi baltas gabaritines (šonines) šviesas. Tos šviesos turi būti aiškiai matomos giedrą naktį 150 m (500 pėdų) atstumu nuo transporto priemonės priekio ir neakinti kitų eismo dalyvių.

Labiausiai nuo išilginės transporto priemonės ašies nutolęs šviečiantis šių šviesų taškas turi būti kuo arčiau ir jokių atveju ne toliau kaip 400 mm (16 colių) nuo labiausiai nutolusių transporto priemonės išorinių kraštų.

Gabaritinės (šoninės) šviesos visada įjungiamos naktį, kai jas naudoti privaloma, tuo pačiu metu įjungiant artimųjų šviesų žibintus, jei nė vienas artimųjų šviesų žibintų šviečiančio paviršiaus taškas nėra arčiau kaip 400 mm (16 colių) atstumu nuo transporto priemonės labiausiai nutolusio išorinio krašto.

e) Kiekviena motorinė transporto priemonė ir kiekviena transporto priemonių junginio gale esanti priekaba turi ne mažiau kaip vieną užpakalinę raudoną šviesą, kuri giedrą naktį iš transporto priemonės galo būtų matoma 150 m (500 pėdų atstumu).

f) Registracijos numeris, kuris pritvirtintas ant motorinės transporto priemonės arba priekabos iš galo, turi būti apšviestas taip, kad giedrą naktį iš transporto priemonės galo jį būtų galima perskaityti 20 m (65 pėdų) atstumu.

g) Raudona užpakalinė šviesa arba šviesos ir iš galo įtvirtinto registracijos numerio apšvietimas turi įsijungti kartu su gabaritinėmis (šoninėmis) šviesomis arba artimosiomis šviesomis, arba tolimosiomis šviesomis.

h) Išskyrus motociklus be šoninės priekabos, kiekviena motorinė transporto priemonė iš galo turi du raudonus ne trikampio formos atšvaitus, simetriškai pritvirtintus iš abiejų transporto priemonės pusių. Kiekvieno atšvaito išoriniai kraštai turi būti kuo arčiau ir jokių atveju ne toliau kaip 400 mm (16 colių) atstumu nuo transporto priemonės išorinių kraštų. Atšvaitai gali būti sujungti su užpakaliniais raudonų šviesų žibintais, jei šie atitinka minėtus reikalavimus. Apšviesti dviem artimosiomis šviesomis, tokie atšvaitai turi būti matomi giedrą naktį ne mažesniu kaip 100 m (325 pėdų) atstumu.

i) Kiekvienas motociklas be šoninės priekabos turi raudoną ne trikampio formos atšvaitą, kuris pritvirtintas transporto priemonėi iš galo sujungtas su raudona užpakaline šviesa arba atskirai ir kuris turi atitikti šios dalies h punkte nurodytus matomumo reikalavimus.

j) Kiekviena priekaba ir kiekvienas autotraukinys iš galo turi du raudonus trikampio formos atšvaitus, simetriškai įtvirtintus iš abiejų transporto priemonės pusių. Apšviesti dviem artimosiomis šviesomis, tokie atšvaitai turi būti matomi giedrą naktį ne mažesniu kaip 100 m (325 pėdų) atstumu.

Jei atšvaitai yra trikampio formos, trikampis turi būti lygiakraštis, o vienos kraštinės ilgis – ne mažiau kaip 150 mm (6 coliai). Vienas trikampio kampas turi būti nukreiptas į viršų. Šių atšvaitų išorinis kampas turi būti kuo arčiau ir jokių atveju ne toliau kaip 400 mm (16 colių) nuo labiausiai nutolusių transporto priemonės išorinių kraštų.

k) Išskyrus motociklus, kiekviena transporto priemonė ir kiekviena priekaba, esanti transporto priemonių junginio gale, turi ne mažiau kaip vieną raudonos arba gintaro spalvos stabdžių šviesą. Ši šviesa užsidega panaudojus motorinės transporto priemonės stabdžius. Jei stabdžių šviesa yra raudonos spalvos ir sujungta arba susieta su užpakalinėmis raudonomis šviesomis, ji turi šviesti ryškiau nei užpakalinė raudona šviesa. Priekabose ir puspriekabėse stabdžių šviesų gali nebūti, jei jos yra tokio dydžio, kad iš galo bus matoma vilkiko stabdžių šviesa.

l) Jei motorinėje transporto priemonėje įrengtos posūkių rodyklės, jos turi būti vienos iš toliau nurodytų rūšių:

i) iš abiejų transporto priemonės pusių išsikišusios judančios rodyklės, kurios skleidžia pastovią gintaro spalvos šviesą, kai rodyklė yra horizontalioje padėtyje;

ii) nuolat mirksinčios gintaro spalvos šviesos, pritvirtintos abiejuose transporto priemonės šonuose;

iii) nuolat mirksinčios šviesos, priekyje ir iš galo pritvirtintos abiejose transporto priemonės pusėse. Priekyje tokios šviesos turi būti baltos arba oranžinės, o iš galo – raudonos arba oranžinės spalvos.

m) Išskyrus posūkių rodykles, jokios kitos šviesos negali būti mirksinčios.

n) Jei transporto priemonė turi kelias tos pačios rūšies šviesas, jos turi būti tos pačios spalvos ir, išskyrus motociklus su šonine priekaba, dvi iš tokių šviesų turi būti išdėstytos simetriškai transporto priemonės išilginei ašiai.

o) Tame pačiame šviesos prietaise gali būti sujungtos kelios šviesos, jei jos atitinka anksčiau nurodytus atitinkamus šios dalies reikalavimus.

III. Kiti techniniai reikalavimai

a) Vairo mechanizmas

Kiekviena motorinė transporto priemonė turi tvirtą vairo mechanizmą, leidžiantį lengvai, greitai ir užtikrintai keisti transporto priemonės kryptį.

b) Galinio vaizdo veidrodis

Kiekviena motorinė transporto priemonė turi ne mažiau kaip vieną tinkamų matmenų galinio vaizdo veidrodį, kuris įtaisytas tokioje vietoje, kad leistų vairuotojui iš savo vietos stebėti iš paskos vykstantį eismą. Tačiau šis reikalavimas neprivalomas motociklams su šonine priekaba arba be jos.

c) Įspėjamieji garso signalai

Kiekviena motorinė transporto priemonė turi ne mažiau kaip vieną pakankamo stiprumo garso signalą, kuris negali būti skambutis, gongas, sirena ar kitas įtaisas, skleidžiantis labai garsų signalą.

d) Priekinio stiklo valytuvas

Kiekviena motorinė transporto priemonė turi tinkamoje vietoje įrengtą ne mažiau kaip vieną veiksmingą priekinio stiklo valytuvą, kuris veikia be nuolatinių vairuotojo pastangų. Tačiau šis reikalavimas neprivalomas motociklams su šonine priekaba arba be jos.

e) Priekiniai stiklai

Visų transporto priemonių priekiniai stiklai pagaminti iš patvarios ir skaidrios medžiagos, o jiems dūžtant neturėtų atsirasti aštrių šukių. Per stiklą matomų objektų vaizdas turi būti neiškraipytas.

f) Atbulinės eigos pavara

Kiekviena transporto priemonė turi iš vairuotojo vietos valdomą atbulinės eigos pavara, jei tokios transporto priemonės masė be krovinio viršija 400 kg (900 svarų).

g) Duslintuvas

Kad nekeltų per didelio arba neįprasto triukšmo, kiekviena motorinė transporto priemonė turi nuolat veikiantį duslintuvą, kurio veikimo transporto priemonei judant vairuotojas negali sustabdyti.

h) Padangos

Motorinėms transporto priemonėms ir jų priekaboms uždedamos pneumatinės arba kitokios lygiaverčio elastingumo padangos.

i) Apsaugos nuo savaiminio riedėjimo nuokalne arba įkalne įtaisas

Jei reikalaujama pagal šalies vietinius teisės aktus, jos kalnuotuose rajonuose visos motorinės transporto priemonės, kurių didžiausia leidžiamoji masė viršija 3 500 kg (7 700 svarų), turi įtaisą, kaip antai ratstabdį arba stabdymo atramą, neleidžiantį transporto priemonei riedėti pirmyn arba atgal.

j) Bendrosios nuostatos

i) Tiek, kiek įmanoma, bet kokios transporto priemonės mašininė įranga arba pagalbiniai mechanizmai neturi kelti gaisro arba sprogimo pavojaus, neturi išmesti kenksmingų dujų, skleisti smarvės arba kelti didelio triukšmo ir neturi būti pavojaus šaltinis susidūrimo atveju.

ii) Kiekviena transporto priemonė turi būti sukonstruota taip, kad vairuotojo matymo erdvė į priekį, į dešinę ir į kairę būtų pakankama ir leistų jam saugiai vairuoti.

iii) Stabdymą ir šviesas reglamentuojančios nuostatos netaikomos neįgaliųjų vežimėliams, atitinkantiems jų registracijos šalies vietinius reikalavimus dėl stabdžių, šviesų ir

atšvaitų. Šiame papunktyje sąvoka „neįgaliųjų vežimėlis“ reiškia motorinę transporto priemonę, kurios masė be krovinio neviršija 300 kg (700 svarų), kuri neišvysto didesnio kaip 30 km (19 mylių) per valandą greičio ir kuri specialiai suprojektuota ir pagaminta (o ne tik pritaikyta) naudoti asmeniui, turinčiam fizinį trūkumą arba negalią, ir kuria paprastai naudojasi toks asmuo.

IV. Transporto priemonių junginys

a) Transporto priemonių junginį gali sudaryti vilkikas ir viena arba dvi priekabos. Autotraukinys gali turėti priekabą, tačiau jei tokiu autotraukiniu vežami keleiviai, priekaba negali turėti daugiau kaip vieną ašį ir neturi būti naudojama keleiviams vežti.

b) Tačiau kiekviena Susitariančioji Valstybė gali nurodyti, kad prie transporto priemonės gali būti kabinama tik viena priekaba ir kad vežti keleivius autotraukiniais neleidžiama.

V. Pereinamojo laikotarpio nuostatos

Šio priedo I, II dalies ir III dalies e punkto nuostatos taikomos bet kuriai motorinei transporto priemonei, pirmą kartą įregistruotai bet kuriuo metu per dvejus metus nuo šios Konvencijos įsigaliojimo datos, ir jos velkamai priekabai.

Tuo tarpu taikomos šios nuostatos:

a) Kiekviena motorinė transporto priemonė turi arba dvi viena nuo kitos nepriklausančias stabdžių sistemas, arba vieną stabdžių sistemą su viena nuo kitos nepriklausančiomis valdymo priemonėmis, iš kurių vienai sugedus, kita toliau veiks, tačiau su sąlyga, kad visais atvejais naudojama sistema iš tikrųjų yra veiksminga ir greitai veikianti.

b) Kiekviena motorinė transporto priemonė be priekabos nuo saulėlydžio ir naktį priekyje turi ne mažiau kaip dvi baltas šviesas, iš kurių viena įrengta dešinėje, o kita – kairėje pusėje, o iš galo – raudoną šviesą. Motociklai be šoninės priekabos priekyje gali turėti tik vieną šviesą.

c) Be to, kiekviena transporto priemonė turi įrengtą vieną ar kelis prietaisus, galinčius veiksmingai pakankamu atstumu į priekį apšviesti kelią, nebent minėtų dviejų šviesų stiprumas yra pakankamas.

Jei transporto priemonė gali išvystyti didesnę kaip 30 km (19 mylių) per valandą greitį, toks šviesos prietaisas kelią turi apšviesti ne mažesniu kaip 100 m (325 pėdų) atstumu.

d) Galinčiuose akinti žibintuose įrengiamos priemonės, kurios neleistų akinti kitų kelyje sutiktų eismo dalyvių arba būtų naudingos visais kitais atvejais. Tačiau tuo pačiu metu turi išlikti pakankamas šviesos srauto stiprumas, kuris leistų aiškiai apšviesti kelią ne mažesniu kaip 25 m (80 pėdų) atstumu.

e) Motorinėms transporto priemonių su priekaba priekinėms šviesoms taikomos tos pačios taisyklės kaip motorinėms transporto priemonėms be priekabos. Užpakalinė raudona šviesa turi būti įtaisyta ant priekabos iš galo.

Nuostatos

7 PRIEDAS

Tarptautiniame eisme dalyvaujančių transporto priemonių gabaritai ir masė

1. Šis priedas taikomas pagal 23 straipsnį pažymėtose automagistralėse.

2. Su sąlyga, kad jokia transporto priemonė negabena krovinio, viršijančio atitinkamos šalies, kurioje ji įregistruota, kompetentingų institucijų nustatytą ribą, didžiausi leidžiamieji transporto priemonių gabaritai ir didžiausia leidžiamoji masė be krovinio arba su kroviniu minėtuose keliuose yra tokia:

	<i>Metrai</i>	<i>Pėdos</i>
a) Bendras plotis	2,50	8,20
b) Bendras aukštis	3,80	12,50
c) Bendras ilgis		
Krovininės transporto priemonės su dviem ašimis	10,00	33,00
Keleivinės transporto priemonės su dviem ašimis	11,00	36,00
Transporto priemonės su trimis ar daugiau ašių	11,00	36,00
Autotraukiniai	14,00	46,00
Transporto priemonių junginių su viena priekaba ¹	18,00	59,00
Transporto priemonių junginiai su dviem priekabomis ¹	22,00	72,00
d) Didžiausia leidžiamoji masė:	<i>Tonos</i>	<i>Svarai</i>
i) vienai ašiai tenkanti didžiausia apkrova ²	8,00	17 600
ii) didžiausia apkrova ašių grupei (šiuo atveju dvi grupės ašių yra ne mažesniu kaip 40 colių (1,00 metro) ir ne didesniu kaip 7 pėdų (2,00 metrų) atstumu viena nuo kitos)	14,50	32 000

¹ 6 priedo IV dalies nuostatos dėl transporto priemonių junginių taikomos ir šiame priede minėtiems transporto priemonių junginiams.

² Vienai ašiai tenkanti apkrova – bendras svoris, kurį keliui perduoda visi ratai, kurių centras yra tarp dviejų vertikalių skersinių lygiagrečių plokštumų, einančių per visą transporto priemonės plotį ir esančių 1,00 m (40 colių) atstumu vienas nuo kito.

iii) transporto priemonės, autotraukinio ar kito transporto priemonių junginio:

Atstumas metrais tarp dviejų kraštinių transporto priemonės, autotraukinio arba kito transporto priemonių junginio ašių	Didžiausia leidžiama transporto priemonės, autotraukinio ar kito transporto priemonių junginio masė tonomis	Atstumas pėdomis tarp kraštinių transporto priemonės, autotraukinio arba kito transporto priemonių junginio ašių	Didžiausia leidžiama transporto priemonės, autotraukinio ar kito transporto priemonių junginio masė svarais
Nuo 1 iki mažiau kaip 2	14,50	Nuo 3 iki mažiau kaip 7	32000
		“ 7 “ 8	32480
		“ 8 “ 9	33320
		“ 9 “ 10	34160
“ 2 “ 3	15,00	“ 10 “ 11	35000
		“ 11 “ 12	35840
		“ 12 “ 13	36680
“ 3 “ 4	16,25	“ 13 “ 14	37520
		“ 14 “ 15	38360
		“ 15 “ 16	39200
“ 4 “ 5	17,50	“ 16 “ 17	40040
		“ 17 “ 18	40880
		“ 18 “ 19	41720
“ 5 “ 6	18,75	“ 19 “ 20	42560
		“ 20 “ 21	43400
		“ 21 “ 22	44240
“ 6 “ 7	20,00	“ 22 “ 23	45080
		“ 23 “ 24	45920
		“ 24 “ 25	46760
“ 7 “ 8	21,25	“ 25 “ 26	47600
		“ 26 “ 27	48440
		“ 27 “ 28	49280
“ 8 “ 9	22,50	“ 28 “ 29	50120
		“ 29 “ 30	50960
		“ 30 “ 31	51800
“ 9 “ 10	23,75	“ 31 “ 32	52640
		“ 32 “ 33	53480
		“ 33 “ 34	54320
“ 10 “ 11	25,00	“ 34 “ 35	55160
		“ 35 “ 36	56000
		“ 36 “ 37	56840
“ 11 “ 12	26,25	“ 37 “ 38	57680
		“ 38 “ 39	58520
		“ 39 “ 40	59360
“ 12 “ 13	27,50	“ 40 “ 41	60200
		“ 41 “ 42	61040
		“ 42 “ 43	61880

Atstumas metrais tarp dviejų kraštinių transporto priemonės, autotraukinio arba kito transporto priemonių junginio ašių	Didžiausia leidžiamoji transporto priemonės, autotraukinio ar kito transporto priemonių junginio masė tonomis	Atstumas pėdomis tarp kraštinių transporto priemonės, autotraukinio arba kito transporto priemonių junginio ašių	Didžiausia leidžiamoji transporto priemonės, autotraukinio ar kito transporto priemonių junginio masė svarais
“ 13 “ 14	28,75	“ 43 “ 44	62720
		“ 44 “ 45	63560
		“ 45 “ 46	64400
“ 14 “ 15	30,00	“ 46 “ 47	65240
		“ 47 “ 48	66080
		“ 48 “ 49	66920
“ 15 “ 16	31,25	“ 49 “ 50	67760
		“ 50 “ 51	68600
		“ 51 “ 52	69440
“ 16 “ 17	32,50	“ 52 “ 53	70280
		“ 53 “ 54	71120
		“ 54 “ 55	71960
“ 17 “ 18	33,75	“ 55 “ 56	72800
		“ 56 “ 57	73640
		“ 57 “ 58	74480
“ 18 “ 19	35,00	“ 58 “ 59	75320
		“ 59 “ 60	76160
		“ 60 “ 61	77000
“ 19 “ 20	36,25	“ 61 “ 62	77840
		“ 62 “ 63	78680
		“ 63 “ 64	79520
		“ 64 “ 65	80360

iv) Jei kokios nors transporto priemonės, kuriai leista dalyvauti tarptautiniame eisme, didžiausia leidžiamoji masė pagal iii papunkčio lentelėje nurodytus metrinės matavimo sistemos vienetus kitokia nei didžiausia leidžiamoji masė pagal pėdomis ir svariais nurodytus dydžius, taikomas tas nurodytas skaičius, kuris yra didesnis.

3. Susitariančiosios Valstybės gali sudaryti regioninius susitarimus, pagal kuriuos gali būti nustatyta didesnė nei sąraše nurodyta didžiausia leidžiamoji masė. Tačiau rekomenduojama, kad didžiausia vienai ašiai tenkanti apkrova būtų ne daugiau kaip 13 tonų (28 660 svarų).

4. Pažymėdama kelius, kuriems taikomas šis priedas, Susitariančioji Valstybė nurodo laikinus didžiausius leidžiamus transporto priemonių gabaritus ir masę:

a) jei tokiuose keliuose yra keltų, tunelių arba tiltų, kurie riboja šiuo priedu leidžiamų gabaritų ir masės transporto priemonių eismą;

b) jei dėl kelių pobūdžio arba būklės reikalaujama apriboti tokių transporto priemonių eismą.

5. Bet kuri Susitariančioji Valstybė arba jos teritorinis padalinys gali išduoti specialius leidimus dalyvauti eisme transporto priemonėms arba transporto priemonių junginiams, kurių didžiausi matmenys ar masė viršija nurodytuosius šiame priede.

6. Bet kuri Susitariančioji Valstybė arba jos teritorinis padalinys gali apriboti motorinių transporto priemonių naudojimą arba uždrausti jas naudoti bet kokiame pažymėtame kelyje, kuriam taikomas šis priedas, arba tam tikrą laikotarpį įvesti tokiam kelyje naudojamų transporto priemonių masės apribojimus, jei dėl pablogėjusios būklės, stipraus lietaus, sniego, atlydžio ar kitų nepalankių klimato sąlygų įprastomis sąlygomis leidžiamos masės transporto priemonės galėtų padaryti didelę žalą tokiam keliui.

8 PRIEDAS

Reikalavimai tarptautiniame eisme dalyvaujančių motorinių transporto priemonių vairuotojams

Minimalus amžius, nuo kurio leidžiama vairuoti motorinę transporto priemonę Konvencijos 24 straipsnyje nurodytomis sąlygomis, yra aštuoniolika metų.

Tačiau bet kuri Susitariančioji Valstybė ar jos padalinys gali pripažinti kitų Susitariančiųjų Valstybių vairuotojo pažymėjimus, išduotus jaunesniems nei aštuoniolikos metų asmenims, vairuojantiems motociklus ir neįgaliųjų vežimėlius.

9 PRIEDAS

VAIRUOTOJO PAŽYMĖJIMO PAVYZDYS

Matmenys: 74 x 105 mm

Spalva: rausva

1. Vairuotojo pažymėjimas spausdinamas šalies, kurioje jis išduodamas, teisės aktuose nurodyta (-omis) kalba (-omis).
2. Dokumento antraštė „Vairuotojo pažymėjimas“ užrašoma šio priedo 1 punkte nurodyta (-omis) kalba (-omis), toliau pateikiant antraštę prancūzų kalba „*Permis de conduire*“.
3. Įrašai daromi (arba kartojami) lotyniškais rašmenimis arba pagal anglišką perrašą.
4. Papildomos vairuotojo pažymėjimą išdavusios šalies kompetentingos institucijos pastabos, jei tokių yra, tarptautiniam eismui netaikomos.
5. 4 priede nurodytas skiriamasis ženklas įrašomas ovale.

Išoriniai puslapiai

Šalies kompetentingos institucijos, išdavusios vairuotojo pažymėjimą, įrašų apie nusižengimus ir periodinius atnaujinimus vieta		Šalies pavadinimas Institucijos antspaudas arba spaudas VAIRUOTOJO PAŽYMĖJIMAS
---	--	--

Vidiniai puslapiai

1. Pavardė 2. Kiti vardai* 3. Gimimo data** ir vieta*** 4. Nuolatinė gyvenamoji vieta	Įrašai apie pasikeitusį adresą:		Transporto priemonių kategorijos, kurioms galioja pažymėjimas
Turėtojo parašas**** Nuotrauka: 35 x 45 mm Nr. Institucijos parašas:	Data: Parašas:	A	Institucijos antspaudas arba spaudas
	Data: Parašas:	B	Institucijos antspaudas arba spaudas
	Data: Parašas:	C	Institucijos antspaudas arba spaudas
	Papildomos išdavusios šalies kompetentingos institucijos pastabos.	D	Institucijos antspaudas arba spaudas
		E	Institucijos antspaudas arba spaudas

Parodyta atskirame lape padidintu masteliu

* Gali būti įrašomas tėvavardis arba vyro vardas.

** Arba apytikslis amžius išdavimo datą.

*** Jei žinoma.

**** Arba turėtojo nykščio atspaudas.

	Transporto priemonių kategorijos, kurioms galioja vairuotojo pažymėjimas	
A	Motociklai su šonine priekaba arba be jos, neįgaliųjų vežimėliai ir triratės motorinės transporto priemonės, kurių masė be krovinio neviršija 400 kg (900 svarų)	
B	Keleivinės motorinės transporto priemonės, kurios turi ne daugiau kaip 8 sėdimąsias vietas, be vairuotojo vietos, arba krovininės transporto priemonės, kurių didžiausia leidžiamoji masė neviršija 3 500 kg (7 700 svarų). Šios kategorijos transporto priemonės gali būti sujungtos su lengvąja priekaba	
C	Krovininės motorinės transporto priemonės, kurių didžiausia leidžiamoji masė viršija 3 500 kg (7 700 svarų). Šios kategorijos transporto priemonės gali būti sujungtos su lengvąja priekaba	
D	Keleivinės motorinės transporto priemonės, kurios turi daugiau kaip 8 sėdimąsias vietas, be vairuotojo vietos. Šios kategorijos transporto priemonės gali būti sujungtos su lengvąja priekaba	
E	B, C ir D kategorijų motorinės transporto priemonės, kurias leidžiama vairuoti su kita nei lengvoji priekaba	

Didžiausia leidžiamoji transporto priemonės masė – eismui kelyje parengtos transporto priemonės kartu su didžiausiu leidžiamu krovinio masė.

Didžiausias leidžiamas krovinys – didžiausia krovinio masė, kurią transporto priemonės registracijos šalies kompetentinga institucija nustatė kaip leistiną.

Lengvoji priekaba reiškia priekabą, kurios didžiausia leidžiamoji masė neviršija 750 kg (1 650 svarų).

10 PRIEDAS

TARPTAUTINIO VAIRUOTOJO PAŽYMĖJIMO PAVYZDYS

Matmenys: 105 x 48 mm

Spalva: viršelio – pilka

puslapių – balta

1 ir 2 puslapiai spausdinami valstybine kalba arba kalbomis.

Visas paskutinis puslapis spausdinamas prancūzų kalba.

Papildomuose tarptautinio vairuotojo pažymėjimo puslapiuose kitomis kalbomis pakartojamas paskutinio puslapio I dalies tekstas. Šie puslapiai spausdinami tokiomis kalbomis:

- a) pažymėjimą išduodančios šalies įstatymų nustatyta (-omis) kalba (-omis);
- b) oficialiomis Jungtinių Tautų kalbomis;
- c) ne daugiau kaip šešiomis kitomis kalbomis, pasirinktomis išduodančios šalies nuožiūra.

Oficialų pažymėjimo teksto vertimą į skirtingas kalbas Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui pateikia vyriausybės, kiekviena jai rūpima kalba.

Įrašai ranka daromi lotyniškais rašmenimis arba pagal anglišką perrašą.

1 puslapis
(viršelis)

2 puslapis
(viršelio vidinė pusė)

(Šalies pavadinimas) Tarptautinis motorinių transporto priemonių eismas TARPTAUTINIS VAIRUOTOJO PAŽYMĖJIMAS 1949 m. rugsėjo 19 d. Tarptautinio kelių eismo konvencija Išduota Data 1 Institucijos antspaudas arba spaudas ¹Institucijos parašas arba antspaudas arba Institucijos įgaliotos asociacijos parašas arba antspaudas	Šis pažymėjimas galioja vienus metus nuo išdavimo datos ir suteikia teisę vairuoti transporto priemones, priskirtas šio pažymėjimo paskutiniame puslapyje nurodytai kategorijai arba kategorijoms, visų Susitariančiųjų Valstybių, išskyrus išdavusiąją šalį, teritorijose. [Vieta Susitariančiųjų Valstybių sąrašui (neprivaloma)] Nustatyta, kad šis pažymėjimas niekaip nepaveikia jo turėtojo prievolės griežtai laikytis šalių, kuriomis jis keliauja, galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų dėl nuolatinės gyvenamosios vietos ir profesinės veiklos vykdymo.
--	---

Paskutinis puslapis

I dalis

II dalis

Vairuotojo duomenys: Pavardė 1 Kiti vardai* 2 Gimimo vieta** 3 Gimimo data*** 4 Nuolatinė gyvenamoji vieta 5		1. 2. 3. 4. 5.															
Transporto priemonės, kurioms pažymėjimas galioja: <table border="1"> <tr> <td> Motociklai su šonine priekaba arba be jos, neįgaliųjų vežimėliai ir triratės motorinės transporto priemonės, kurių masė be krovinio neviršija 400 kg (900 svarų). </td> <td>A</td> </tr> <tr> <td> Keleivinės motorinės transporto priemonės, kurios turi ne daugiau kaip 8 sėdimąsias vietas be vairuotojo vietos, arba krovininės transporto priemonės, kurių didžiausia leidžiamoji masė neviršija 3500 kg (7 700 svarų). Šios kategorijos transporto priemonės gali būti sujungtos su lengvąja priekaba. </td> <td>B</td> </tr> <tr> <td> Krovininės motorinės transporto priemonės, kurių didžiausia leidžiamoji masė viršija 3 500 kg (7 700 svarų). Šios kategorijos transporto priemonės gali būti sujungtos su lengvąja priekaba. </td> <td>C</td> </tr> <tr> <td> Keleivinės motorinės transporto priemonės, kurios turi daugiau kaip 8 sėdimąsias vietas be vairuotojo vietos. Šios kategorijos transporto priemonės gali būti sujungtos su lengvąja priekaba. </td> <td>D</td> </tr> </table>		Motociklai su šonine priekaba arba be jos, neįgaliųjų vežimėliai ir triratės motorinės transporto priemonės, kurių masė be krovinio neviršija 400 kg (900 svarų).	A	Keleivinės motorinės transporto priemonės, kurios turi ne daugiau kaip 8 sėdimąsias vietas be vairuotojo vietos, arba krovininės transporto priemonės, kurių didžiausia leidžiamoji masė neviršija 3500 kg (7 700 svarų). Šios kategorijos transporto priemonės gali būti sujungtos su lengvąja priekaba.	B	Krovininės motorinės transporto priemonės, kurių didžiausia leidžiamoji masė viršija 3 500 kg (7 700 svarų). Šios kategorijos transporto priemonės gali būti sujungtos su lengvąja priekaba.	C	Keleivinės motorinės transporto priemonės, kurios turi daugiau kaip 8 sėdimąsias vietas be vairuotojo vietos. Šios kategorijos transporto priemonės gali būti sujungtos su lengvąja priekaba.	D	<table border="1"> <tr> <td> A  </td> <td rowspan="5"> Nuotrauka  Turėtojo parašas**** </td> </tr> <tr> <td> B  </td> </tr> <tr> <td> C  </td> </tr> <tr> <td> D  </td> </tr> <tr> <td> E  </td> </tr> </table>		A 	Nuotrauka  Turėtojo parašas****	B 	C 	D 	E 
Motociklai su šonine priekaba arba be jos, neįgaliųjų vežimėliai ir triratės motorinės transporto priemonės, kurių masė be krovinio neviršija 400 kg (900 svarų).	A																
Keleivinės motorinės transporto priemonės, kurios turi ne daugiau kaip 8 sėdimąsias vietas be vairuotojo vietos, arba krovininės transporto priemonės, kurių didžiausia leidžiamoji masė neviršija 3500 kg (7 700 svarų). Šios kategorijos transporto priemonės gali būti sujungtos su lengvąja priekaba.	B																
Krovininės motorinės transporto priemonės, kurių didžiausia leidžiamoji masė viršija 3 500 kg (7 700 svarų). Šios kategorijos transporto priemonės gali būti sujungtos su lengvąja priekaba.	C																
Keleivinės motorinės transporto priemonės, kurios turi daugiau kaip 8 sėdimąsias vietas be vairuotojo vietos. Šios kategorijos transporto priemonės gali būti sujungtos su lengvąja priekaba.	D																
A 	Nuotrauka  Turėtojo parašas****																
B 																	
C 																	
D 																	
E 																	

B, C ir D kategorijų motorinės transporto priemonės, kurias leidžiama vairuoti su kita nei lengvoji priekaba.	E						
Didžiausia leidžiamoji transporto priemonės masė – eismui kelyje parengtos transporto priemonės kartu su didžiausiu leidžiamu krovinium masė. Didžiausias leidžiamas krovinys – didžiausia krovinio masė, kurią transporto priemonės registracijos šalies kompetentinga institucija nustatė kaip leistiną. Lengvoji priekaba reiškia priekabą, kurios didžiausia leidžiamoji masė neviršija 750 kg (1650 svarų).		<table border="1"> <tr> <th colspan="2" data-bbox="805 869 1444 981"> Teisės vairuoti atėmimas (šalys) </th> </tr> <tr> <td data-bbox="805 981 1117 1402"> I. II. III. IV. </td> <td data-bbox="1117 981 1444 1402"> V. VI. VII. VIII. </td> </tr> </table>		Teisės vairuoti atėmimas (šalys)		I. II. III. IV.	V. VI. VII. VIII.
Teisės vairuoti atėmimas (šalys)							
I. II. III. IV.	V. VI. VII. VIII.						
Teisės vairuoti atėmimas Šio pažymėjimo turėtojai atimta teisė vairuoti (šalyje)..... Priežastis..... Vieta Data Parašas							
Jei aukščiau esanti vieta jau užpildyta, naudoti kitą vietą, numatytą įrašui „Teisės vairuoti atėmimas“							

* Gali būti įrašomas tėvavardis arba vyro vardas.

** Jei žinoma.

*** Arba apytikslis amžius išdavimo datą.

**** Arba turėtojo nykščio atspaudas.